

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Cu 1-a Octomvrie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pre lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 30 Septemvrie st. v.

Sunt mândri compatrioții maghiari. Festivitățile cu ocaziunea prezenței Monarhului în Ungaria și Transilvania și le aroagă numai lor, le talmăcesc numai cum lor le vine la socoteală. Și nu tragem la îndoială, că până la un punct oare-care sunt în drept, dacă talmăcesc festivitățile acele în favorul lor. Numai dacă ar și pricepe ei pentru ce pot așa să le explice și nu altcum.

După festivitățile menționate au mai urmat altele. S'a deschis cu solemnitate dieta; s'a desvilit statua lui Deák și s'a serbat iubileul teatrului național maghiar. Toate aceste avură loc în capitala statului unguresc și, se înțelege, că toate au contribuit la sporirea mândriei ei naționale specifice a compatrioților maghiari. În fine eată și congresul „kultur-egylet“-urilor, în care un anumit Sándor Jozsef dela Cluj, ca să-i ridice velva, spre ilaritatea con-

gresului, și a pus inelul, orologiul și lanțul de aur pe altarul culturii maghiarisătoare, fără-ca să 'i-se și primească.

Ei bine, compatrioții maghiari vor fi creștând, că așa trebuie să se facă istoria ungurească.

N'am avè poate de ăis nici un cuvânt, când compatrioții nostri ar avè tactul ce li s'au recomandat din partea Monarhului și s'ar îngrijii numai de sine și cel puțin ar da pace Nemaghiarilor, ca să-și vadă ei de cultura lor.

Avertismentele nu lipsesc. Sunt lucruri, care ar trebui să le mai înfrâneze ambițiunea și să le mai micșoreze mândria.

Toceai în timpul, în care se succedau festivitățile, bătură la uși: deficitul extraordinar; afacerile dela Agram și Fiume și mobilizarea gendarmeriei contra hoșilor din ținuturile maghiare ale Ungariei.

În adevăr curioasă coincidență. Statua lui Deak se desvălesce în aceleași momente, când s'a desvilit și un deficit extraordinar; când administrațiunea ungurească a produs indignațiunea manifestată în capitala Croației și în mărgăritarul unicei cetăți maritime, în Fiume, plus hoșile din sinul țerii unguresci, încât a fost de lipsă mobilizarea gendarmeriei în dimensiuni destul de considerabile.

Ce mai teren de activitate pentru patrioții, care nu mai știu cum să-și ascundă neajunsurile, decât declamând, cu tact și fără tact, de maghiarisarea naționalităților nemaghiare din țerii coroanei S-tului Stefan.

Dar' și dacă Croații și Fiumanii vor fi atât de cuminte și le vor ăice „patrioților“: că se vor îngrijii ei de sine cât pentru patriotism și pentru oportunitățile patriotismului, compatrioții maghiari ar avè teren patriotic de ajuns în ținuturile, unde sunt chemați gendarmii se facă ordine. Ducă-se acolo reuniunile lor de cultură și congresele reuniunilor și predice acelora, ca să-și câștige pentru principiile ce le profesează și să-și desbaere de „prin-

cipiile“, care le pun în mâni, ca se nepăciuească pe cetățenii pacinici, chiar și Maghiari fiind. Ducă-se acolo și încă degrabă, cu procurori cu tot, căci acolo vor afla agitatori cu mult mai veritabili decât pe cei din fantasiile înfăntate a le cătorva fanatici, cuprinși de mândrie, că țerii unguresci au se devină maghiare.

Și fie încredințați, că întorcându-se de pe terenul acesta compatrioții maghiari victorioși acasă, vor merita dela patrie înaintea tuturor concetățenilor lor.

Mai este un teren, unde ar pute compatrioții maghiari opera, fie din reuniunile lor de cultură, fie și afară de reuniuni. Se opereze, ca prada cea mare, care se face cu banii țerii pe clădiri de lux într'un timp când veniturile statului se sleesc din ăi în ăi mai mult, să înceteze odată. Și operațiunea aceasta trebuie să se facă acolo, unde este și răul, la acei compatrioți maghiari, cari au monopolizat pentru dînșii, pe lângă administrațiune și finance și tot, lăsând celorlalți concetățeni numai contribuirea. Pe agitatorii aceia, dar' cari varsă milioane pe lucruri ce nu sunt de neapărata trebuință din averea statului să-și dumerescă și să-și îmblânzească, ca să nu mai creeze pentru concetățeni sarcini preste sarcini, ear' pentru stat perplexități.

Atunci, dacă va mai avè cineva dispozițiune de festivități, cel puțin, va pute sërba fără de avertismente.

Revistă politică.

Sibiu, 30 Septemvrie st. v.

Alegerile pentru marea Sobranie bulgară s'au săvârșit, și după împărțășirile ce le avem până acum, dintre cei aleși circa 250 sunt de ai partidului guvernamental, ear' circa 40 opoziționali, jumătate Zankovisti și jumătate aderenți de ai lui Radoslavoff. Se vede deci, că atât aderenții lui Zankoff cât și ai lui Radoslavoff au făcut întrebuințare de dreptul ce le ofere constituția țerii. Cu toate aceste guvernul a raportat o victorie strălucită. Ce e drept, el s'a și folosit de toate mijloacele ce 'i-au stat

la dispoziție. De exemplu, Stambuloff a haranguat în persoană pe toți primarii cercului Sofiei și s'a candidat pe sine însuși, precum și pe Stransky, Geșoff și Nedelkoff. Pe unii dintre agitatorii principali 'i-a făcut impotenți, arestându-i și transportându-i în alte locuri. În vederea acestor măsuri drastice, e adevărat, își face o impresiune comică declararea ce o făcuse Stambuloff mai 'nainte, că libertatea alegerilor e asigurată; dar' tot atât de adevărat e și aceea, că opoziționalii au provocat tulburările la alegere și astfel și victimele acestei alegeri au să fie puse în socoteala lor și a celor ce 'i-au instigat.

Ce va face acum Rusia în fața acestui rezultat, nu se poate ști, dar' se poate prevedea întocmai cum se putea prevedea în cazul, când aderenților e succedea a scoate din urnă o majoritate opozițională s'au chiar a zădărnici alegerile.

Dacă ar mai fi existat vre-o îndoială, că la întrevăderea din Friedrichsruhe între Crispi și principele de Bismarck n'a fost vorbă de cestiunea romană, această îndoială ar fi să fie acum cu desăvârșire înlăturată. Drept dovadă, că cestiunea aceasta n'a fost trasă în discuțiune, poate servi o declarație ce o trimite raportatorul din Vatican „Correspondenței Politice“ și în care se ăice, că scaunul papal a stat departe atât de inițierea cât și de efectuarea întâlnirii dela Friedrichsruhe și el ia în general față cu întrevăderea aceea punctul de plecare al unei indiferențe pozitive. Toată declararea aceasta apare ca și un fel de supărare pentru o disiluzionare. Căci mai ales jurnalele ce stau foarte aproape de Vatican afirmă, că principele de Bismarck a adus în discuțiune cestiunea romană.

Acum ese însă la iveală, că călătoria lui Crispi la Friedrichsruhe, afară de întărirea alianței italo-germane, a mai avut în vedere și scopul special, de a se asigura, că pacea europeană n'are să fie conturbată din nici într'o parte. „Il Diritto“ spune anume, că Italia trebuie se aibă în vedere menținerea păcii, pentru-ca se nu fie conturbată prin complicațiuni în expedițiunea ei în Marea-Roșie. Se vede deci, că Italia se gândesc în toată seriozitatea la o înaintare spre Abyssinia. Chiar și mersurile ce le ia ministerul de războiu italian dovedesc o pregătire pentru o campanie în contra Abyssiniei. Mulțimea de material de tot soiul

Foița „Tribunei“.

Rusalin pëcurarul.

Poveste.

De

Nicolae Trimbiționiu.

(Urmare.)

Vremea tace, se petrece,
Trece-o lună, trec și ăice,
Și sërmana păsărea,
Tot bolnavă rêmănea,
Dar' durere! căci cu ea,
Și Florica suferia,
Ear' dintre acei feciori,
Câți mergeau ca peșitori,
Nice unul nu putea,
Ori cât capul își bătea,
De boală se lecuească,
Ființa cea ângerească,
Ca și ea să-1 fericească,
Și cu foc să il iubească,
.....

Rusalin înc'auăia,
Florica ce suferia,
Deci speranță bună-avea,
Că pe dalba păsărea,
După-ce la ea va merge,
Durerea 'i-o va 'nțelege,

Și nu se va odihni,
Pân' ce n'o va lecul.

Đicend că are o treabă,
Acasă veni cu grabă,
Nu cumva să întârđie
Planu 'n aer să rêmăie.

Curend să 'mbracă frumos
Din crescet și până jos,
Nimënui nimic n'a spus
Ce în gând el 'și-a fost pus,
Mult timp nu se mai gândia,
La Florica să ducea,
Unde cu inima 'n dinți,
Cuprins de fiori ferbinți,
Ușa casei deschidea,
Și la Florica intra.

Florica pe scaun ședea,
O cămașă 'n mâni ținea,
Era cămașa de mire,
Din o pânză prea subțire,
La care încet cosia,
Căci grăbi nu se putea,
Nesciind să ia măsura
Ca să gate cusutura.

Cât ce 'n seamă a băgat
Că Rusalin a intrat,
Deodată să ridica
Ochii la el 'și 'ndrepta,
Din inimă trăsăria,
Căci ochii lui fi zăria.

Erau negri, frumșei
Toceai pe plăcerea ei.

Încă la el mai vedea,
Tot ce ei fi trebuia,
Un vestmënt croit frumos
Pe trup sdravën sănătos.
Stete însă neclintită,
Nemișcată, liniștită,
Pe Rusalin așteptând
Să spună ce are 'n gând.

Rusalin din rușinos,
Să făcū întreg voios,
Fruntea 'n sus își ridică
Și Floricei cuvântă:
„Angeraș, plăcută ăină
„A tot ce-1 frumos regină,
„Eu Rusalin mă numesc,
„O turmă de oi pădesc.
„Rang nu am și n'am avere;
„Dar' gândesc, că am plăcere,
„Căci cu inima din mine,
„Pot ferici pe ori-cine.
„Precum veți viu și 'ndrănesc,
„Taină să-ți mărturisesc,
„Să-ți spun dorul meu din sin,
„Care nu pot să-1 alin.
„Aș vrea, dacă aș putea,
„Să-ți desfac inima mea,
„Ca să veți durerea grea,
„Toate muncile din ea,

„S'o cunosci, că e curată,
„Pân'acum nevinovată.
„Dar' această — a mea dorință
„E — mă tem — cu neputință,
„Pentru-aceea, oh! ferice!
„Spun ce inima îmi ăice;
„Arđend inima în mine,
„Numai singur pentru tine,
„Îți spun drept, că te iubesc;
„Fără tine nu trăiesc.

„Fă-mă print'un scump cuvânt,
„Fericit pe-acest pământ,
„Căci ăeu! pe sufletul meu,
„Nu-ți va fi să-ți pară rău,
„Dar' de cumva n'ai putea,
„Mângăiere n'ai avea,
„Pe un om să fericesci,
„Din dureri să-1 mântuesci,
„Spune-mi, te rog, judecata,
„Ca să fiu cu toate gata,
„Să-mi sfârșesc trista mea soarte
„Prin vre-o căutată moarte“.

Florica atunci zimbă,
Mănuța 'i-o întindea,
La el drept în ochi privia,
Apoi cu vers lin ăicea:
— „Rusaline, dragul meu,
„Poate ști ce sufer eu,
„Am și eu durere grea,
„Pentru acea păsărea,

ce se trimite de vre-o câteva săptămâni încoace la Massaoh, precum și întăririle ce s'au trimis acolo și se vor mai trimite încă, nu pot să fie destinate singur numai pentru afirmarea termenilor, ci trebuie să se admită, că acum are să se întempele o răsunare pentru cei cinci sute din Dogali.

Crisa școlii de fete din Sibiu.

Punem în vederea publicului actele privitoare la demisiunea Domnișoarei Baronese Elena Pop, rezervându-ne a reveni asupra întregii afaceri, după-ce ni se vor fi pus la dispozițiune și alte amănunte, de care e trebuință, pentru-ca publicul să judece în cunoștința de cauză.

Domnule Redactor!

Când cu înființarea școlii superioare de fete de aici, eu am fost distins cu greaua, dar onorifică misiune de a ruga pe Baronesă Helena Pop să primească direcțiunea școlară. Era vorba ca Baronesă să schimbe tigna uneia dintre cele mai frumoase vieți familiare cu o muncă grea, obositoare și supărăcioasă. Baronesă a adus această jertfă între aplausele întregului public român.

Astăzi când baronesă părăsește sub împregiurări extra-ordinare institutul, așa cred, că a mea este datorința atât față cu publicul, cât și față cu distinsa damă, care cu atât zel și cu atâta stăruință a știut a-i câștiga în scurt timp un renume splendid tinerei noastre școlii, a pune la vederea tuturor „actele“ referitoare, pentru-ca fiecare să ajungă în pozițiune de a-și forma o judecată despre întreaga afacere.

Primiți, Vă rog, Domnule Redactor, expresiunea deosebitei mele considerațiuni.

Sibiu, în 12 Octombrie 1887.

Eugen Brote.

I. Oferirea postului.

Nr. 812/1887.

Mult Stimatelor Domnișoare
Elena baronesă Pop
în

Loco.

Comitetul „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, deliberând în ședința de azi asupra instituirii unei direcțiuni a internatului împreună cu școala civilă a acestei Asociațiuni, fără de obligațiunea de a da și instrucțiune în obiecte de învățământ în școală, și dându-și seama de însemnătatea cea mare, ce o nimerită alegere tocmai în acest post poate să aibă pentru întreaga dezvoltare a școlii și a internatului, pe de o parte, ear' pe de alta fiind de credință, că acele calități, care le potescce dela fiitoroarea direcțiune, le află în persoana Mult Stimatelor D-tale, — a decis în unanimitate a-ți oferi postul de direcțiune a internatului, care pre lângă salariu de 400 fl. și 100 fl. v. a. pe an adaus de funcțiune, e împreună cu beneficiul unui cuartir și al întregii întrețineri în internatul școlii.

Pre când dar' ne luăm voia a-ți aduce aceasta la cunoștință, Te rugăm, ca în interesul internatului și al școlii Asociațiuni, să primești cu privire la conducerea internatului, ofertul nostru, care odată primit din partea Mult Stimatelor D-tale, va fi din parte-ne considerat ca nure.

Deoare-ce timpul până la deschiderea școlii și a internatului nu mai este lung și lucrurile întetesc, vei binevoi a răspunde imediat comunicându-ne decisiunea Mult Stimatelor D-tale.

Din ședința comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, ținută la Sibiu în 30 Aug. 1886.

Iacob Bologa,
v.-pres.

Dr. D. P. Barcianu,
secretar.

II. Primirea postului.

Onorabil comitet!

La prețuita D-Voastră hârtie din 30 August a. c. mă grăbesc a Vă răspunde, că intențiunea D-Voastră a-mi concede mie postul de direcțiune a internatului școlii superioare de fete 'mi-a venit cu totul neașteptat.

Cumpănind de o parte răspunderea mare și grea, împreună cu acest post, ear' de altă parte slabele mele puteri, care le-aș pute eu pune în serviciul acestei cauze, ar trebui să mă îndemne a nu primi onorificiul ofert, cu care m-ați distins.

Însă scopul mareț al Asociațiunii transilvane, în a cărei frunte s'a aflat îndelungat timp iubitul și regretatul meu părinte și cu deosebire scopul acestei școlii înființate de nou, care are să inaugureze creșterea națională a femeii române nu-mi permit a refuza primirea acestui post, pentru care D-Voastră mă țiineți de vrednică.

Mulțumindu-Vă pentru măgulitoarea încredere, cu care m'ați onorat, Vă asigur, că eu îmi voi da toată silința a satisface datorințelor mele și așteptărilor D-Voastră; Vă rog numai ca activitatea mea de direcțiune în acest an, care eu, încât pentru mine, îl consider de un provisor și de o încercare, să o judecați cu multă indulgență și bunăvoință.

Sibiu, în 1 Septembrie 1887.

Cu deosebită stimă:

Elena baronesă Pop.

Onorabilului

Comitet al Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român în Sibiu.

III. Demisionarea.

Prea onoratului comitet al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român!“

în Sibiu.

Prin prețuita d-voastră hârtie din 30 Aug. 1886 ați binevoit a-mi oferi postul de direcțiune a internatului școlii civile de fete.

Am stat la îndoială, dacă să primesc sau nu acest ofert onorific, fiindcă postul de direcțiune la noul institut era împreună cu o mare răspundere. După multe stăruințe din partea mai multor bărbai interesați pentru școală, în sfârșit, m'am hotărât a-l primi, presupunând — de sine se înțelege — că onorabilul comitet are toată încrederea în persoana mea.

În decursul anului școlar expir t' mi-am dat toată silința a coresponde misiunii mele, care era cu atât mai grea, cu cât institutul se afla în înființare.

Din hotărârile comitetului, luate cu ocaziunea pertractărilor raportului direcțiunii școlare, m'am convins că dispozițiunile direcțiunii în anul expirat au aflat aprobarea, ba chiar lauda comitetului. Din această cauză nici n'am aflat de necesar a pune la sfârșitul anului școlar postul meu la dispozițiunea comitetului, precum ar fi trebuit să o fac.

Din hârtia onoratului comitet ddo 16 Septembrie a. c. însă m'am convins, că onor. comitet a luat unele măsuri, ce dovedesc o hotărâtă neîncredere în direcțiunea școlară, din care fac și eu parte. Vădând, că aceste măsuri au și provocat demisionarea dlui director onorat Dr. Barcianu, cu care am lucrat în cea mai bună conțelegere, mă văd și eu silit a-mi da demisiunea și a vă ruga să o primiți și să dispuneți cele de lipsă pentru a preda institutul în mâni mai încredute.

A onoratului comitet cu deosebită stimă
Sibiu, la 27 Sept. 1887.

Elena bar. Pop m. p.

IV. Primirea demisiunii.

Nr. 423/1887.

Onoratei Domnișoare

Elena baronesă Pop

în

Loco.

În conformitate cu concludul comitetului din ședința de astăzi și cu provocare la prețuita adresă a prea onorat d-tale ddo 27 Septembrie a. c. prin care abđici dela postul de direcțiune a școlii civile de fete cu internat a „Asociațiunii transilvane“ din motivul, că în regulamentul intern pentru numita școală votat de comitet în ședința dela 16 Septembrie a. c. Nr. 412 și în concludul luat cu acela deodată, află pentru persoana prea onorat d-tale vot de neîncredere, — prea onorat d-ta ești înconștințată, că comitetul a primit cu regret abđicerea; considerând însă, că anul școlar este început, și internatul nu poate sta fără supraveghere, prea onorat d-ta ești rugată, ca, până când va fi comitetul în stare să îndeplinească acest post, să-l provedeți și mai departe, ceea-ce poate dura cel mult până la finea semestrului prim al anului școlar.

Din ședința comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, ținută la Sibiu în 29 Septembrie 1887.

Iacob Bologa,
v.-pres.

Dr. I. Crișian,
secretar II.

Din Bucovina.

Călătoria de inspecțiune a ministrului Gautsch.

La Hadic primară pe ministrul cultelor Dr. Gautsch căpitanii districtelor din Siret și Rădăuți cum și profesorii liberi de serviciu, cari îl conduseră până la Rădăuți. Îndată după sosirea la Rădăuți vizită gimnasiun superior, unde fu primit cu o orațiune de către directorul gimnasiunului Dr. Klausner. Ministrul vizită mai fiecare clasă, arătându-se foarte mulțumit cu progresul studenților. De acolo vizită sub conducerea feld-marșalului sublocotenent Grovenitz herghelia statului din Rădăuți, unde admiră mult frumșea cailor. După aceea primi în audiență autoritățile civile și militare. La 9^{1/2} oare se reîntoarse ministrul la Cernăuți. A doua zi vizită reședința metropolitană, primit fiind la portalul ei de către metropolitul Dr. Silvestru Morariu, care îl conduse prin toate apartamentele reședinței și seminarului. În sala sinodală erau concentrați toți membrii consistorului, cu cari se întrețină ministrul. În sala cea mică a reședinței se servi un mic dejun. În seminar fu salutată ministrul de către rectorul lui, Dr. Popala. La facultatea teologică îl primi decanul ei Reptă, care îl conduse prin toate camerele. De aici vizită ministrul earși universitatea, arătându-se foarte mulțumit cu progresul universității. Cu profesorul Dr. Tomasciuc vorbi despre dieta imperială, întrebându-l când va veni la Viena. Dr. Tomasciuc răspunde: că dieta imperială promite a fi anul acesta foarte interesantă, pe ce-i răspunde ministrul: „poate pentru d-voastră, pentru mine va fi ea mai mult grea decât plăcută“. După aceea primi în audiență autoritățile civile și militare cum și pe directorii școlilor mijlocie și celor populare. Ministrul se arată în decumun foarte mulțumit cu progresul învățământului în Bucovina. Deputațiunea a trei societăți rutene îi așternă un memoriu plin de încriminări contra Românilor, că limba rutenă îi neglijată în școlile populare, cele mijlocie cum și la facultatea teologică, unde se predă numai românește. Ministrul răspunde

ei, că ca ministru austriac poate el lucră numai în favorul tuturor naționalităților. Se vede, în cotro tindeau întrunirile din zilele din urmă a Rutenilor și ce planuri s'au cosit acolo. Gândesc d-lor, că Bucovina e numai o țeară rutenă, unde Românul are să muncească numai în favorul lor și dauna sa. În comunele rurale nu s'a constatat încă o școală română, ci din contră rutenismul propășește chiar în comune române și revindecă și aci dreptul de existență națională. Deputațiunea această ceru în memoriul seu și înființarea unui gimnasiu inferior ruten în comuna rutenă Coliman, căci oraș rusesc n'au Rutenii în țeară; adevă ei, cereau mai mult decât Românii, cari trebuie să se mulțumească cu clase paralele la gimnasiul din Suceava.

Deputatul imperial Wagner promise, că va stăru pentru înființarea a unui al doilea gimnasiu în Cernăuți.

Directorul gimnasiunului din Suceava, dlui Dracinski, dișe, că regretă foarte mult, că n'a putut veni și la Suceava, dară pentru îndelăturarea pedecelor existente la gimnasiul sucevan din cauza încăperilor înguste s'a face la timpul seu planurile necesare.

Deputațiunea pentru conchiemarea congrusului gr-or. a fost condusă de către Alexandru baron de Vasileo. Ei promise ministrul, că îndată ce va sosi la Viena se va interesa de chieștiia aceasta și va face totul posibil pentru conchiemarea lui.

La 3 oare după am. călători ministrul la Viena.

Cronică.

Moștenitorul de tron va pleca la 12 l. c. dela Gurghiu și va sosi la 13 l. c. seara în metropola Austriei.

Numiri. Transferând pe președintele de senat dela curtea de apel din Murș-Oșorhei Ioan Geceș la curtea de apel din Budapesta, Maiestatea Sa s'a îndurat prea grațios a numi de președinte de senat la curtea de apel din M. Oșorhei pe președintele dela tribunalul reg. din Erlau Dr. Bela Vávrík. Maiestatea Sa s'a îndurat prea grațios a numi mai departe: de jude la trib. reg. din Biserica-Albă pe subjudele din Timișoara Iuliu Kitchler și de subjude la judecătoria cercuală din Brașov pe vice-notarul dela jud. cerc. din Mediaș, Dr. Victor Hegyesy. — Ministrul de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în posturile lor de până acum: pe învățătorul și învățătoarea dela școala de stat din Buziaș, Francisc Sihlett și Gizella Moskó. — Ministrul de justiție a numit de concienți: la curtea de apel din M. Oșorhei pe vicenotarii Emeric Szacsavay și Carol Wittich. — Președintele tribunalului reg. din Cluj a numit pe juristul absolut Dănilă Haller de practicant în drept fără diurnă la același tribunal.

Întregirea artileriei. Cetim în „Armee Zeitung“, că în conferențele ministeriale din Pesta s'a desbătut cestiunea înmulțirii artileriei. În urma concludului, corpul al 15-lea de armată, care până acum n'avea artilerie, se va adauge și întregi prin artileria care i-se compete.

Cestiunea pușcilor. „Militär Zeitung“ din Viena publică în cel mai nou număr al seu un articol inspirat asupra cestiunii pușcilor. După-cum se vede din acest articol, cestiunea e deja încheiată. Comitetul militar de administrațiune și tehnică a recomandat ministerului de războiu un model de pușci, cel mai corăspundător în

„Care greu bolnavă zace,
„Nu mai cântă, ci tot tace.
„Vină cine va veni,
„Sărac ori bogat ar fi,
„Care pe mine mă cere,
„Dacă 'mi face mângăiere,
„Pasărea va vindeca,
„După el m'oiu mărita,
„Încearcă-te, Rusaline,
„Căci mă rog eu pentru tine
„La 'nduratul Dumneșeu
„Să-ți ajute 'n lucrul teu.
„Încearcă, tămăduesce,
„Pasărea ce greu bolesce,
„Si-atunci eu a ta voui fi,
„Într'un suflet ne-om uni“.

Cât de mare bucurie,
Cât de dulce veselie
Rusalin acum simția,
Numai el singur scia.

La fereastă să ducea,
Unde pasărea stetea,
Și de boală grea bolea,
Pentru-ce și cealaltă,
Era tare supărată,
Și într'una ciripia,
Voind a o mângăia.
Acum încă ciripia,
Dar' slab, căci abia putea:
— „Chirili, chirilili,
„Fericite de Rusalin,

„Că limba noastră 'nțelege,
„Și unde-l vom mâna merge.
„Du-te, dragă Rusaline,
„La „răzorul din coline“
„Unde lângă „crucea naltă“
„Vei găsi iară uscată,
„Din care să strîngi o mână,
„În astă seară pe lună,
„Apoi măne dimineață,
„Când să duce-a nopții ceață
„S'aduni roauă 'ntr'un pahar,
„În ea să topesci zăhar,
„Earba s'o pisezi mărunță,
„Ca și când ar fi cernută,
„În roauă apoi s'o bagă,
„Până de seară s'o lași.
„Eară zama cea de roauă,
„Să ni-o dai de mâncat nouă,
„Când noi ne vom vindeca,
„Și ear' frumos vom cânta;
„Ear' Florica 'ncântătoare,
„Cea ca rașele de soare,
„Pe tine te va iubi,
„Și a ta în veci va fi.“

Rusalin înțelegea,
Cântecul ce aușia,
Și numai singur scia
Ce bucurie simția.

(Va urma.)

Tesaurul dela Petroasa.

(Urmare și fine.)

Dar' în acele părți rău țermurite au mai fost și alte popoare decât sēmênțiile rivale, pe care antichitatea orientală le-a însemnat cu denumirile generice de Iran și Turan; acele popoare au petrecut mai mult sau mai puțin timp în partea locului; acolo fără îndoială au cules cunoștințe felurite, pe care ele mai apoi le-au desvoltat în țările europene străbătute de dânsele, și mai ales în acelea unde au rămas aședate. Așa credem, că s'a întemplat cu popoarele germanice și scandinave, care după-ce au stăruit câteva timp în Scytia meridională, s'au strecurat unele după altele către Occident și au împropștat pretutindeni populațiunea Europei întregi. Pretutindeni aceste popoare au lăsat urme netăgăduite de a lor trecere; aducerea aminte despre viața lor, despre obiceiurile lor, despre gusturile lor a fost păstrată nu numai prin scrisuri contimporane, dar' încă și prin obiecte, care le-au servit lor spre întrebuințare și care apoi au fost descoperite în morminte de ale lor, în câteva dani cubivoase și în câteva comori ascunse de dânșii sub pământ.

Printre acele rămășițe ale luxului invederat odinioară de cotropitorii barbari ai lumii romane, vom căuta dar', — și nu ne temem a o declara de mai nainte, — vom și afla raporturile cele mai apropiate cu bucățile de aurărie ce au stat așa de mult timp ascunse în băierile muntelui

Istrița; de aceea vom și da o însemnătate foarte mare acestor ultime puncturi de comparațiune. În adevăr, ori-cât de felurite ar fi și forma și mijloacele de fabricațiune și motivele de ornamentațiune pe care le găsim în vasele și în giuvaierile din tesaurul dela Petroasa; ori-ce asemuire vom recunoaște într'una oare-care din aceste bucăți și unele opere de artă eșite fără îndoială din atelierele Bysanțului sau ale Persiei; ori câtă deosebire de epoce și de latitudini s'ar atribui făuririi acestor felurite obiecte, tot ni se pare lucru anevoie de a nu constata între ele, puncturi de contact mai intime, mai serioase, mai precegetate, — de putem dișe așa, — decât adunarea lor întemplătoare la același loc, numai și numai din efectele unei prădări purtată prin țeri resfrate sau din dobândiri făcute după întemplare. Studiând cu de-amănuntul fiecare din aceste obiecte, sperăm a scoate la lumină, dacă nu o perfectă încredințare, dar' cel puțin o bănuială întemeiată, cumcă, deși înfirurii felurite se resimt în formele și în stilul acelor obiecte și cu toate că ele au fost supuse, de către meșteri nu toți de o potrivă îndemănateci, la diferite moduri de lucrare, totuși se învedează în întregul tesaur dela Petroasa semnele netăgăduite ale aceleiași preocupățiuni, adevă voință de a fabrica, poate la epoce și în localități foarte depărtate unele de altele, obiecte de artă și de lux, care îndeplineau trebuințele speciale ale unui singur popor și mulțumiau toate de o potrivă gusturile lui preferite.

toată privință, care ar putea fi primit definitiv în armata noastră. Societatea fabricatorilor de arme austriece deja a și primit însărcinarea de a construi în cea mai mare grabă un număr hotărât de pușci cu un calibru de 8 milimetri. Pușcile aceste vor fi de sigur corespunzătoare tuturor recerștelor unei pușci perfecte, pe cât timp nu se vor inventa altele mai superioare.

Necrolog. Primim următorul anunț: Dr. Coloman Albu, avocat în Sibiu, — soția sa Victoria născută Măcelariu și mama sa Stana Petru Albu născută Ciucean în numele lor și în numele numeroșilor consăngei, cu adâncă durere anunță, cumcă prea iubitul lor tată, soț, respective socrul *Petru Albu* după un morbid îndelungat, a dormit în Domnul în 29 Septembrie (11 Octomvrie) la 4 oare dimineață în anul 68-lea al etății sale. Decedatul a servit un șir lung de ani ca curator bisericesc, ca primar și jurat al comunei Rășinari, — a fost membru fondator al fondului săracilor și un econom dintre cei mai sîrguincioși. Rămășițele pămîntesci se vor înmormînta după rîtul bisericeii gr.-orientale în cimiteriul gr.-oriental din Rășinari în 1/13 Octomvrie la 2 oare d. a. Rășinari, în 29 Septembrie (11 Octomvrie) 1887. Fie-ți țărîna ușoară și memoria binecuvîntată!

Un omagiu. Metropolitul Miron a fost la Cluj. Vre-o patru tineri universitari, au creșut de cuvîntă, ca în numele universitarilor români, să-l salute și să-i exprime „sentimentele de adîncă reverință”. „Telegraful Român” a provocat un mare cas din aberațiunile acestor tineri așa încît a trebuit să vină „Românul” din București să reducă importanța pretinsă a acestor copilării și chiar să tragă la îndoială exactitatea informațiunii „Telegr. Rom.” La rîndul ei a venit și „comisiunea exmisă” și consfințesc adevărul informațiunii „Telegrafului”. Și noi tragem la îndoială, că acei patru tineri ca „comisiunea exmisă din sînul studenților universitari” s'ar fi prezentat înaintea Metropolitului Miron. După câteva zile vom fi în stare a restabili adevărul și a descrie solemnitatea acestei zile și discursurile ce s'au ținut cu această ocaziune. Deocamdată reproducem după „Telegr. Rom.” o declarație a tinerilor universitari: Deci în interesul adevărului ne simțim îndatorați înșiși a aduce la cunoștință, cumcă tinerii români dela această Universitate credînd a-și împlini o fiască datorință, prin o deputațiune exmisă din sînul ei, constatătoare din subscripșii, într'adevăr s'a prezentat înaintea Excelenței Sale, exprimîndu-și sentimentele de adîncă reverință, ce le nutrește junimea față cu Inaltul nostru Prelat, — ceea-ce vî rugăm, M. St. Domnule redactor, spre lămurirea celor dela „Românul”, a le da publicității. Ioan Popescu, asc. de drepturi; Enea Draia, asc. de drepturi; Gavril Cosma, asc. de drepturi; Victor Mihu, asc. de medicină. —

Hymen. Ludovica Pop și David Deac își vor serba cununia la 16 Octomvrie st. n. în biserica gr.-cat. din Kecskéhata.

Maghiarisare. Reuniunea pedagogică maghiară din Sibiu într'una din ședințele ei a hotărât, ca pentru Nemaghiarii din acest comitat să înființeze catedre pentru limba maghiară. Entusiasmul a fost atât de mare, încît și câteva doamne promit a propune limba maghiară. — Foc de paie.

O rectificare. Din zama lungă cu care și-a umplut „Kolozsvár” ul de ieri aproape o pagină și jumătate despre moartea profesorului Dr. Victor Ieney n'am putut altceva scoate decît, că decedatul a răposat în Gratz. Ađi aflăm din „Pester Lloyd”, că Ieney a murit în casa nebunilor din Buda. Ieri uitasem a spune, că Dl Ieney era mare „kulturgylet-ist”.

Aceasta afirmare asupra căreia noi punem un preț destul de mare, vom s'o justificăm prin mai multe serii de doveđi de natură diferită; aceste probe ne vor mîna poate la recunoașterea unei proveniențe neîndoios germanică, sau mai special gothică a Tesaurului dela Petroasa.

Ni se pare, că va fi de folos a stabili chiar de acum firea acestor probe.

Cea dintăiu și cea mai puțin supusă la îndoeli este, de sigur, aceea care se învederează în inscripțiunea gravată pe cea mai groasă din cele două verige de aur existente, și tot deodată unica inscripțiune astădi din toată descoperirea. Avem într'însa un element epigrafic pe care o bună cetire și o interpretatiune judicioasă o au și transformat'o acum într'o probă lămbistică neîndoiosă.

Pe o treaptă ceva mai scădută a siguranței, aflăm un șir de doveđi cu totul diferite, în unele atribute și embleme ce poartă unele din personajele înfățișate în interiorul paterii sau strachinei de aur sub forma de țeități elenice; acele semne caracteristice, purtându-ne mîntea către unele particularități însușite vechilor ței ai Scandinaviilor și Germanilor, alcătuiesc pentru noi o serie foarte interesantă de probe mythologice.

Intr'o ordine de idei cam apropiate de acestea, vom constata pe mai multe din bucățile tesaurului prezența unor motive ornamentale de natură bănuită simbolică și care se găsesc mai pretutindeni pe obiecte ce au aparținut vechilor

Archimandritul Veniamin Popescu la principele de coroană Rudolf „Wiener Allgemeine Zeitung” dela 5 Octomvrie n. serie: Archimandritul macedo-român Dr. Veniamin Popescu, pe timpul, când principele de coroană Rudolf a fost oaspe la regele României în castelul Peșelui, a avut onoare a fi prezentat principelui de coroană și a fi învrednicit de o distincțiune specială. Archimandritul, care petrece acum în Viena, s'a însinuat alaltăieri pentru o audiență la principele de coroană. Deoarece-ace archiducele nu era de față, archimandritul își predece biletul și ieri dimineață acesta primi un bilet dela baronul Giesl, adjutantul principelui de coroană prin care oaspele din București fu citat în Hofburg. Archimandritul fu primit de către principele de coroană la 12 oare înainte de amădi și petrecu cu dînsul o jumătate de oară, arătînd totodată oaspelei una sau altele dintre curiozitățile ce se aflau în odaia de primire. Deoarece-archimandritul vorbește numai românește, conversațiunea a decurs cu ajutorul unui tălmăciu, a dlui Ioan Segall, un vienes, care a însoțit pe archimandritul la audiență.

Dilele aceste primiram dela însuși părintele archimandrit o scrisoare, în care ne împărtășesc, că asemenea a făcut visite și archiducilor Albrecht, Wilhelm și Ranier, precum și cardinalului Gangelbauer și nunțiuului papal monsigniorului Galimberti.

Cât privește visita din urmă a archimandritului, „Pester Lloyd” primesc dela Viena cu data de 10 l. c. n. următoarea depeșă: archimandritul macedo-român greco-catolic Popescu a fost ieri, la propria sa cerere, primit în audiență de către nunțiu Galimberti. În cercurile bisericesci de aici produce acest incident o anumită senzațiune și se aduce în legătură cu mișcările catolice din Macedonia.

Exces săngeros. Pe pusta Ungariei, la St.-Laurențiu, s'a întemplat ieri o pîruială ne mai pomenită între țălerii maghiari de acolo. Sînt zidari acești viteji duelați, și — după-cum se vorbește — motivul acestei mobilisări de probă a fost vinarsul. Cum au început drama, nu se scie; dar se scie de sigur, că în actul ultim, al dramei lor au rămas vre-o 10 inși cu capete sparte și ochi scoși, ear' trei dintre dînsii sînt răniți de moarte. Gendarmeria încă și-a jucat rola ei; cu greu s'a putut aduce ordin între acești țileri entusiasmați, căci erau inspirați de Mars și de Bachus.

Un vapor înecat. Să raportează din Bregenz, că alaltă-ieri seară s'au ciocnit vaporul bavarez „Cetatea Lindau” cu vaporul austriac „Habsburg”. În urma ciocnirii, vaporul bavarez s'a cufundat cu totul și, fiindcă era întunecat, nu s'a putut observa dacă pasagerii au scăpat pe luntri ori au fost înecați. „Habsburg” a fost rău vătămat, dar a putut totuși să-și continue călătoria.

Descoperiri archeologice. Cetim în Liberalul din Iași. Cu ocazia dărămării cazarmelor ruinate și a zidului cetății ce încingiura vechiul și tradiționalul palat al domnitorilor Moldovei, s'a găsit la o adîncime aproape de 3 metri un craniu uman, fără alte oseminte. Aproape de acel loc, s'a mai găsit o parte de obuz de formă conică, ear' sub zidirea, unde a fost din vechi casarma escadronului de ulani, și mai în urmă a escadronului de jandarmi călări, s'a descoperit gura unei pivnițe cu mari bolți de piatră, avînd o mulțime de hrube ce se întind pe sub piața palatului, dintre care una din hrube este infundată cu o mulțime de bucăți de cărămiđi, ce se presupune că ar masca trecerea mai departe.

În privința craniului, există mai multe versiuni. După unii se crede că ar fi capul lui Moțok, ear' după alții, capul vornicului Velicico Costin, fratele ilustrului cronicar Miron Costin. Versiunea din urmă este susținută prin aceea, că

Germani; într'acelea vom recunoaște elemente care, chiar prin faptul, că ele dovedesc existența unui sentiment artistic cu totul particular la vechile popoare de seminție teutonică, ne vor face să înseriem o nouă serie de probe, cărora, în lipsă de ori-ce alt termin mai general și mai des întrebuințat, le vom dice probe esthetice.

În fine, până în ziua de ađi, s'au ridicat, în număr destul de însemnat, obiecțiuni în contra părerii care atribuie unei școale special germane de aurari sau de giuvaergi, toată aceea lucrare particulară cu aur și cu pietri, căreia i-s'a ție aurăria îngrădită (*Orfèverie cloisonnée*). Ca s'o explicăm numai în câteva cuvinte, vom dice că aceea artă originală și practică într'un timp destul de restrîns, consistă într'a țiesi o placă de metal cu pietri și cu cristaluri colorate, îngrădite toate aceste în găurele sau cercuri alăturate, mai mult s'au mai puțin simetrice și lipite pe placa metalică. Însă, cată se observăm că aceasta procedera industrială se află aplicată la mai toate giuvaierile ce poartă vre-un semn oare-care sau vre-un nume de regi, ori de meșteri barbari, Visigoți, Lombardi, Burgunzi, Franci, Saxoni, și alții; din contra sticlăria și pietrăria astfel îngrădită sînt abia ca nisce accesori, foarte rar întrebuințați, în giuvaierile curate elene, romane, bizantine și chiar persane.

Un asemenea fapt ne îndreptătesc dar' a admite că ființa unei astfel de țiesiri de aur, de pietri și de cristale, pe unele din bucățile dela Petroasa, care au părți întregi acoperite cu așa

Velicico a fost tăiat lîngă cișmea din porunca lui Constantin Cantemir VV. și în adevăr capul este găsit foarte aproape de urmele unei cișmele unde după-cum se dice, ar fi fost casarma semenilor.

Noi nu afirmăm nici una, nici alta căci se poate ca capul găsit să fie al vre urui alt condamnat politic, care, după-cum spune istoria, se înfigea la poarta curții. În ori-ce cas ar fi de dorit să se rănduească o comisiune de bărbați competenți spre a se ocupa de aceste descoperiri.

În Rusia ca și în Ungaria. După-cum se împărtășesc dela Varșovia foile poloneze, în urma împreunării poștei cu telegraful în toate localitățile din Polonia-rusească, se vor demite conducătorii poștali de naționalitate poloneză, și anume pentru cuvîntul, că pentru cazul încercărilor politice ei sînt mai puțin încređuți.

Socialisti — bătuti. În zilele aceste socialistii au pățit-o! Din Londra se scie, că în urma unei convocări din Lowestoft cu data de 9 l. c. socialistii din Anglia s'au întrunit în Londra, ca să desbată cestiuni de ale lor. Aici doi inși, Nicoll și Haughton, s'au încercat a vorbi într'un spirit, care a dispăcut cu totul ascultătorilor. Din astă cauză atît Nicoll cît și Haughton au fost răsturnați de pe tribună, apoi au fost bătuti cu bastoanele și torturați în cel mai înfiorat mod. A intervenit poliția imediat și numai ea a putut scoate pe nefericiții oratori, poliția i-a dus până la gară și i-a expedit cu trenul separat acasă. Cam astfel s'a întemplat și în Newyork. Socialistii avînd de cuget a ține un meeting, s'au adunat într'o piață; aici au fost atacați de aderenții lui George Henry, cari au dat năvală asupra lor. S'a produs o încăierare grozavă; într'aceea a venit poliția și s'a încercat să-i despartă. Vr'o cincideci de persoane, atît socialisti cît și aderenți de a lui Henry, au fost greu răniți, căci de o parte se păruiau ei între ei, de altă parte poliția folosea bastoanele ei grele ca să lovească în grămadă.

Pod între Anglia și Franca. Admiratul Cloué, fost ministru al marinei franceze, a comunicat ministrului lucrărilor publice planul unui pod preste canalul de Manche, între Franca și Anglia. Se crede că acest pod se va construi pe speșele unei societăți, în fruntea căreia va sta casa Rothschild.

Varietăți.

(Onorariul autorului.) Următoarele s'au întemplat de unădi la Paris: Un domn întrînd la un „café chantant” se aședă la o mescioară și consumă în cursul seerei trei butile de Bourdeaux. Înaintea plecării sale ceru să chiepe pe proprietarul stabilimentului, avînd a-i vorbi în particular. După-ce i-se prezentă cafegiul, îi țise. „Mă numesc Bourget, sînt autorul și compositorul mai multor cuplete și cîntece populare; astă seară s'au cîntat în cafenea d-tale trei din cîntecule mele. Autorul are drept la un onorariu, am beut dar' pentru fiecare cîntec al meu câte o sticlă de vin; precum d-ta nu-mi plătesci onorariul cuvenit mie, nici eu nu voi plăti vinul consumat.” Proprietarul stabilimentului, nevoind să înțelegă această argumentare, refușă propunerea domnului Bourget și după o desbatere lungă amîndoi se duceau la comisariatul poliției ca autoritatea să decidă litigiul. Comisarul, ascultînd cu răbdare argumentele părților litigante, țise suriđind: „Domnule Bourget, scrii cuplete minunate, îmi face o deosebită plăcere a plăti pentru dumeata aceste trei sticle de vin, și dacă earăși țți va fi sete, poți să bei în socoteala mea cînd vei voi; ar fi păcat ca un om ca d-ta să moară de sete.

lucrare, constie cea mai de căpetenie dintre probele tehnice, care compun în favoarea părerii ce am enunțat asupra originii gothice a tesaurului.

Spre a resuma această distincțiune generală, stabilită între mijloacele noastre de analiză, ne credem datori a înscința de mai nainte că tocmai acele bucăți care ne vor inveda în mod mai caracteristic vre una oare-care din aceste probe aceea va căștiga neapăret cea mai bună parte a luării noastre în seamă; pentru aceea, ne vom și opri mai îndelung asupra cetirii și interpretării inscripțiunii runice, care dă un preț cu totul extraordinar uneia din ambele verige; vom analiza cu deamîntul toate detaliurile simbolice ce se înfățișează în relievrile interioare ale paterii sau strachinei; vom deosebi cu mare îngrijire motivele cele mai originale cu care sînt împodobite unele părți ale ibrucului sau *oenochoe* și ale *fibulelor* sau catarame și chiotori; în fine, *falera* sau dopoaba de piept cea mare; cu aspect de șoim; grumăjorul sau colonul cel țivit cu pietri multicolore; unele părți ale ambelor chiotori sau *fibule* de umeri, lucrate ca niște păsări cu cioc lung, apoi încă și largele buze orizontale care sînt susținute de mînerule, în formă de leopardi, ale ambelor cantare sau coșnițe de aur și de sticlării, toate acestea ne vor da o bogată materie spre a desvolta procederile de îngrădire a pietrelor în arta aurăriei din vechime.

(Epoca.)

Hoț păcilit. Dilele trecute, dl B., cancelarul unei legațiuni din București a reclamat poliției capitalei, că de cîtră un servitor i-s'a furat suma de lei 10.000. Dl B. primise de curînd această sumă în bilete de bancă, pe care le pusese într'un sertar. După câteva zile observă, că plicul nu mai e la locu-și, reclamă la poliție și declară, că bănuiesc pe un servitor, care dispăruse. D-nul prefect al poliției, transportându-se la fața locului, fu o surprindere, căci d-sa deschidînd sertarul și cercetîndu-l, se găsi plicul cu banii. Surprinderea pentru stăpîn, fu plăcută, ca și pentru prefectul poliției. Stăpînul însă abia atunci constată, că lipsea din sertar o casetă. Furt deci era. Cerîndu-se stăpînului informațiuni asupra servitorului dispărut, dînsul declară, că acel individ îi spusese, că fusese servitor la principele de Battenberg și că fusese adus de un alt servitor țigan, pe care îl înlocuise. Acest din urmă fiind luat cu conducă dela poliția, a putut fi găsit și a dat informațiuni asupra înlocuitorului seu. Astfel informația s'a pus pe urmele furului. A doua zi d. B. a primit din Giurgiu o scrisoare, în care era testamentul seu și câteva alte hîrtii ce i-se furaseră. Furul, adevă servitorul, de care vorbim era Bulgar și își luase sborul spre patrie cu acesta, despre conținutul căruia la rîndu-i avut-a și el desluisiune. S'a constatat, că el nu fusese în serviciul prințului Battenberg.

Din public.*)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Tinerimea studiosă din tractul protopresbiteral al Zarandului intrunită în societate de diletanți, după-cum se anunțase deja jurnalele noastre, — în 6/18 August a dat sub conducerea dlui Petru Rimbaș și a stimabilei sale consoarte Maria, — o reprezentațiune teatrală, a cărei venit curat se destinase, jumătate în favorul fondului elevilor morboși dela gimnasiul rom gr.-or. din Brad, ear' cealaltă jumătate în favorul bibliotecarilor parochiali din tract.

Reprezentațiunea din cestiune luîndu-se în considerare, scurțimea timpului, în care s'a pregătit, și impregiurarea, că junimea tractuală a pășit pentru prima oară, pe vastul și frumosul cîmp al „Paladei”, se poate dice, că a succes bine și a satisfăcut pe deplin așteptării publicului participant.

Deci pre lîngă astfel de auspicii, junimea susnumită poate conta cu siguranță în venitor la spriginul moral și material al inteligenței din loc și giur.

Ca dovadă în privința aceasta îi poate servi împregiurarea că deși timpul a fost foarte nefavorabil în ziua susnumită, — cădînd o ploaie torențială, care a durat până cîtră 7 oare p. m., — publicul totuși a participat la reprezentațiune în număr destul de considerabil.

Venitul brut al acestei reprezentațiuni au fost 86 fl. 40 cr. v. a. și 1 ₰ de 10 franci, din carele retrăgându-se speșele în suma de 55 fl. 83 cr. v. a., rămîne un venit curat de 30 fl. 57 cr. și 1 ₰ de 10 franci, care sumă sa și distribuit la locurile menirii sale.

Dintre on. public participant, au contribuit cu supra solviri următorii:

Alexandru Danciu (cu totul) 1 ₰ de 10 franci, Dr. George Ilea 1 fl. 30 cr., Vasilie Damian 1 fl., Cornel Tobias 90 cr., Ioan Perian 60 cr., Balia Odón 50 cr., Nicolae Bedea 30 cr., Ioan Cîmpean 30 cr., George Copoș 30 cr., Antoniu Pietsch 30 cr., Vilmos Sándor 30 cr., Kristyori István 30 cr., Pataký János 30 cr. și Fr. Roșca 30 cr. v. a.

Primească deci atît on. dni suprasolvenți cît și întreg publicul pîrtinitor cea mai călduroasă mulțumită.

Brad, 26 Septembrie 1887.

George Părdău, prof. gimn.,
cassar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiua nu primesc răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 12 Octomvrie n. Întorcîndu-se dela cursul de cai, caii dela echipagiul lui Coburg se spăriară și duseră cu sine trăsura, în care ședea Philipp Loanise Coburg, archiducele de Holstein, preste strada radicală și piața Carol până la strada tutunului, unde a succes apoi a opri caii; cei din trăsura au dovedit un admirabil sînge rece și scăpără numai cu spaima.

Sofia, 12 Octomvrie n. Resultatul alegerii următorul: 258 guvernamentali și 27 opoșionali. Cu prilegiul ciocnirilor din deosebite locuri au fost 35 vulnerați și 28 morți.

Paris, 12 Octomvrie n. Judele instructor a dispus arestarea lui Caffarel; acesta însă, probabil a fugit la Bruxella ori la Berlin.

Redactor responsabil: Adrian Cașoltanu.

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

Un post de preot impreunat cu cel învătătoresc gr-ort. de clasa a III din Bunea protopresbiteratul Belincz. Emolumentele sânt: o sesiune de 30 jugere pământ...

Un post de preot la parochia de clasa III din Dubesci protopresbiteratul Belincz. Emolumentele sânt: o sesiune de 23 jugere pământ...

Economic.

Piața din Sibiu, 11 Octomvrie. Grâu hectolitru 74—80 chilo fl. 4.40 până fl. 5.20, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 3.20, până fl. 4.—...

Piața din Sighișoara, 10 Octomvrie. Grâu curat hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.40 până fl. 3.80; sęcara fl. 3.— până fl. 3.25; ovėsul fl. 1.50 până fl. 1.70; cucuruzul fl. 4.80; fasolea fl. 3.80; crumpenele fl. 1.—; mazerea chilo 20 cr.; lintea 24 cr.; mălaiul 9 cr.; lumini de sęcă chilo 40 cr.; săpunul 24 cr.; sęcă brut 21 cr.; sęcă de vită fl. 1.—; unsoare de porc 70 cr.; carnea de vită 32 cr.

Piața din Brașov, 7 Octom. Grâu hectolitru fl. 5.20, grâu mestecat fl. 3.50, sęcara fl. 3.30, orđ fl. 3.30, ovės fl. 1.50, cucuruzul fl. 4.—, mălaiul fl. 4.—, mazerea fl. 5.80, lintea fl. 6.80, fasolea fl. 3.80, crumpenele fl. —.75 carnea de vită p. kilo 32 cr., carnea de porc 40 cr., carnea de berbec 24 cr.

Tergul de rımători în Steinbruch. În 10 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bęctrani grei 42.— cr. până 43.— cr. unguresci grei, tineri 43.1/2 cr. până 44.— cr., de mijloc 44.1/2 cr. până 45.— cr., ușori 45.— cr. până 45.1/2 cr., marfă țărănească, grea 42.— cr. până 43.— cr., de mijloc 43.— cr. până 43.1/2 cr., ușoară 44.— cr. până 45.— cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sęcresci grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc 42.— cr. până 42.1/2 cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășași cu ghindă — cr. până — cr. per 4/5 cumpeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 12 Octomvrie st. n. Sibiu: 15 79 16 23 14.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila. Operațiile efectuate în 28 Septemvrie v. 1887.

Table with columns: Vendedorii, Cumpărătorii, felul, hectol., greut. libru, prețul lei în aur. Lists various grain transactions.

Agiul 14.65—14.70 la %.

Bursa de București.

Table with columns: Casa, Ultim. Lists market data for various securities and currencies.

Schimb

Table with columns: Casa, Ultim. Lists exchange rates for various locations like Londra, Paris, Berlin, Viena.

Bursa de Budapesta

Table with columns: Casa, Ultim. Lists market data for various securities and currencies in Budapest.

Bursa de Viena

Table with columns: Casa, Ultim. Lists market data for various securities and currencies in Vienna.

Cursul pieței din Sibiu

Table with columns: Casa, Ultim. Lists market data for various goods in Sibiu.

Nr. 5008—1887.

[498] 2—2

Publicațiune de licitațiune.

În 21 Octomvrie a. c. la 10 oare înainte de ameași va avè loc la subscrisul oficiu (Strada morii — casa comitatului) o licitațiune pentru exarëndarea tăieturii din pădurea comunei Talmăcel numită „Dosul Lotriorei“.

Prețul de exclamare e de 1 fl. v. a. per stânjin metric.

Condițiunile mai de aproape pot sè se vadă la acest oficiu, precum și la primăria comunală din Talmăcel.

Sibiu, 6 Octomvrie 1887.

Oficiul pretorial central.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[487] 40

„Amicul Familiei.“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a unei în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, povești, romaniuri, suveniruri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumărațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în timbre postale.

„Preotul român.“ Revistă bisericească, școlastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulți de predice pe Dumineci, sęcători și diverse ocașuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

- Poterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.
Idealul pierdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.
Opera unui om de bine. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.
Fântăna dorului. Novellă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.
El trebuie sè se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.
Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.
Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.
Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiilor franceze. Prețul 10 cr.
Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.
Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.
Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

- Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șilulțiu. Prețul 30 cr.
Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina Romăniei. Prețul 15 cr.
Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.
Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.
Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puși ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.
Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificade de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.
Renasęcerea limbei romănesci în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.
Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

- amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.
Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.
Colectă de recepte din economie, industrie, comerciului și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.
Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30. cr.
Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arêta, sè arêtam pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele școalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm sprigirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesași.
Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.
Manual de gramatică limbei romăne pentru școalele populare în trei cursuri de Maxime Pop, profesor la gimnasiul din Năsėud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

- și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.
Nu mē uita. Colectiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.
Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:
Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pănză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.
Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru prunci școlari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pănză 26 cr.
Cărticică de rugăciuni și cântări pentru prunci școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.
Visul Prea Săntei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot de-acolo se pot conține împrumuturi în ori ce sume — pe lîngă depunere de acții, scrisuri fonciare, obligațiuni de stat și alte scrisori de valoare.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.